

MISNE NAKANE
RASPORED MISNIH NAKANA KROZ TJEDAN
Od 14. do 20. lipnja 2021.

Nadnevak	Dan	Vrijeme svete mise	Nakana
14.06.	Rufin, Valerije Ponedjeljak	07:30	+ Cvita i Ivan Bučević; Boris Peršin; Marijana Ćuk
15.06.	Sv. Vid Utorak	18:00	+ ob. Šlat; Mijo Biličić; Marijana Ćuk; Marija Goršić
16.06.	Aurora, Zlata Srijeda	07:30 18:00	+ Željko Depeder + Josipa Novosel; Roza Pešut
17.06.	Emilija Četvrtak	07:30	+ Ana Tomačić; Josip Komanac
18.06.	Ozana, Amando Petak	18:00	+ Josip i Marija Kristović; Vladimir Križanić; Josip, Eva, Tomislav i Ana Malčić, Ankica Rožić; Slavo i Dragica Fanjak; Ivan Kutle
19.06.	Romuald Subota	07:30 17:00	+ nema nakane <i>vjenčanje Relić - Valjak</i>
20.06.	12. Nedjelja kroz godinu Nedjelja	09:00 10:30 11:30 18:00	+ Nikola Bradica <i>+ pro populo; krštenje Niko Jurković</i> + nema nakane

NOVI CENTAR - KARLOVAC

<http://www.presveto-srce-isusovo.hr>

**TJEDNI INFORMATIVNI LISTIĆ
ŽUPE PRESVETOG SRCA ISUSOVA
11. NEDJELJA KROZ GODINU -
13.06.2021. - GODINA VIII., BR. 41**

» Manje od svega sjemenja na zemlji postane veće od svega bilja.«

Čitanje svetog Evanđelja po Marku

U ono vrijeme: Isus govoraše mnoštvu: »Kraljevstvo je Božje kao kad čovjek baci sjeme u zemlju. Spavao on ili bdio, noću i danju sjeme klija i raste – sam ne zna kako; zemlja sama od sebe donosi plod: najprije stabljiku, onda klas i napokon puno zrnja na klasu. A čim plod dopusti, brže se on laća srpa jer eto žetve.« I govoraše: »Kako da prispodobimo kraljevstvo nebesko ili u kojoj da ga prispodobi iznesemo? Kao kad se gorušičino zrno posije u zemlju. Manje od svega sjemenja na zemlji, jednoč posijano, naraste i postane veće od svega povrća pa potjera velike grane te se pod sjenom njegovom gnijezde ptice nebeske.« Mnogim takvim prispodobama navješćivaše im Riječ, kako već mogahu slušati. Bez prispodobe im ne govoraše, a nasamo bi svojim učenicima sve razjašnjavao.

Riječ Gospodnja. (Mk 4, 26-34)

Misli za današnje evanđelje

Vjera raste postupno

Isus je kraljevstvo nebesko često uspoređivao s različitim sjemenjem koje se posije u zemlju. I danas ga slušamo o tome. Bog djeluje u sitnim, malim stvarima. On ne trpi oholosti, umišljenosti, lažnih veličina. Njega ne impresionira snaga cedrova libanonskih, kako reče prorok Ezekiel, već ono što je maleno, skromno i što izgleda gotovo već suho; tome Bog daje svoju snagu i obnavlja ga. Oni koji računaju s Bogom i njegovom snagom, a spremni su dati i svoj obol, koji pravedno i ispravno žive, bit će snažni kao cedar libanonski. Molimo Boga da zrno vjere trajno raste u nama, u našim roditeljima, djeci, narodu i cijelom svijetu. Sjeme se posije i ono polako raste, grijano suncem i natapano kišom, i to tako da sam sijač ne zna kako se to događa, ali vidi da se događa: raste stabljika, stvara se klas i tek na kraju „puno zrnja na klasu“. To čak više i ne ovisi o njemu, iako je on na

početku obradio zemlju i posijao; snaga je u samome zrnu, kamo ju je stavio Bog.

1. Gdje je moja vjera i kako se trudim oko nje?

2. Ustrajnost, malenost i poniznost vode me do plodova vjere....

ŽUPNE OBAVIJESTI

Ženidbeni navještaj u župi prebivališta:

Marko Tomac, sin Damira i Biserke r. Lokmer, Strmački dol 24, župa Dubovac i **Lucija Peris**, kći Alena i Vedrane r. Brnardić, M. Vrhovca 21, župa Novi Centar. Žele se vjenčati 24.07.2021. u župi Dubovac.

Mario Matić, sin Marka i Jelene r. Krizmanić, Lj. Šestića 4, župa Novi Centar i **Martina Krnežić**, kći Stjepana i Danice r. Sraga, Slapno 26, župa Svetice. Žele se vjenčati 26.06.2021. u župi Svetice.

- U nedjelju **20.06.2021.** prije podne kod svetih misa biti će terapijska zajednica koja želi ponuditi rad svojih ruku.
 - Zahvaljujem u ime našega mladomisnika gosp. Luke Tufeković i njegovih roditelja, svim župljanima koji su na bilo koji način pomogli u pripremi i proslavi mlade mise, bilo duhovno molitvom, bilo svojim radom i pomoći, bilo materijalnom potporom.
-

Sveti Grgur Barbarigo, biskup

(1625. – 1697.)

Stanovnici Milana običavali bi govoriti stanovnicima Bergama: "Mi imamo mrtvoga Svetoga kardinala, Karla Boromejskoga, a vi živoga Svetoga biskupa." Pritom su mislili na sv. Grgura Barbariga, koji je – između ostalog – uvelike štovao Svetoga Karla. Odabrao ga je za uzor duhovnoga života i primjer pastoralnog djelovanja, kada je u svojoj biskupiji nastojao provesti u djelo reforme Tridentskoga sabora. Sveti Grgur Barbarigo rođen je 1625. u Veneciji, u drevnoj plemenitaškoj obitelji, koja se ondje bila doselila iz Istre. Podučen u znanosti i krepovima od strane vjeri, nadasve predana oca, s dvadeset i tri je godine s rođakom Pietrom Duodom pošao u Münster, kao tajnik Alvisea Contarinija, izaslanika Mletačke Republike na vestfalskom mirovnom kongresu. U Njemačkoj, gdje je ostao pet godina, Barbarigo se sprijateljio s papinskim nuncijem Fabio Chigijem, koji ga je

upoznao s asketizmom sv. Franje Saleškoga i uputio ka učenju latinskoga i teologije. Jednako je tako mladoga Barbariga savjetovao neka po povratku u Veneciju studira kanonsko pravo, u vidu mogućega zaposlenja u Rimu. Ovaj ga je poslušao i upisao se na sveučilište u Padovu, gdje je 25. rujna 1655. stekao i doktorat. U međuvremenu je u njemu bio sazrio poziv na svećeništvo. Dva mjeseca nakon zaređenja, preselio se u Rim, pozvan od Aleksandra VII., Chigijeva prijatelja, koji je postao papa. Ondje je Grgur boravio u gostinjskoj kući prepunoj knjiga, koju je namjeravao pretvoriti u "okupljalište učenih ljudi". No, Rim je u to vrijeme pogodila kuga pa je mladi svećenik Barbarigo bio zadužen za organizaciju pomoći u pučkoj gradskoj četvrti Trastevere. "Ispočetka sam se na smrt bojao" – napisao je ocu. No, kasnije nije više mario za vlastitu sigurnost pa se predano posvetio dužnosti koja se sastojala u: "naručivanju kola... odvoženju umrlih i oboljelih, nošenju pomoći u pogođene kuće... te provjeravanju je li im štogod potrebno". Nakon što je prošla kuga, Barbarigo je postavljen za biskupa Bergama. Ondje je stigao noseći sa sobom samo najnužnije stvari te je iz mnoštva knjiga izabrao jedino životopis Karla Boromejskoga. Prije nego što će preuzeti upravljanje biskupijom, uputio je vjernicima i kleru pastoralno pismo u kojemu je napisao: "Odlika je dobroga pastira ljubavi." I svoju je službu Uistinu stao vršiti s istinskom ljubavlju, reorganizirajući biskupiju, ponovno uvodeći red među svećeništvom te u samostanima, skrbeći se o vjerskom odgoju i pripravi budućih svećenika. Planirao je i izgradnju velikoga sjemeništa, što nije uspio ostvariti, jer je u međuvremenu postavljen za kardinala i premješten u Padovu. U gradu svetoga Antuna dočekali su ga strepeći od njegove čudoredne čvrstoće i spremnosti na reformu. Svoju je pastirsku službu ondje vršio uzorno i neumorno. Posjetio je preko 320 župa te biskupije, potičući reformu klera i organizirajući vjeronauk kako za mlade tako i za odrasle. Plan o bogosloviji uspio je ostvariti ondje, prodavši sve srebro kurije kako bi to postigao. Sazvao je i nekoliko značajnih sinode, kako bi obavijestio kler o tekućim prilikama. Ovaj je veliki biskup na dvije konklave, na kojima je sudjelovao, zamalo postao papa – toliko su ga cijenili. Nakon njegove smrti, 18. Lipnja 1697., pastoralni je pohod padovanskoj biskupiji naišao na 42 škole kršćanskoga nauka i 340 škola ukupno unutar same biskupije. Među svete ga je uvrstio papa Ivan XXIII., 1960. godine. Ime je grčkoga porijekla i znači: onaj koji budi.